

Nederlandse vleesveehouders morrend aan de slag met nieuwe regelgeving

Antibiotica op de bon

Met een dierdagdosering van 1 scoort de vleesveehouderij bijzonder laag in antibioticagebruik. Toch ontkomt de sector niet aan de wet- en regelgeving en dus aan extra kosten. 'Het is ook een kans om een kwaliteitssysteem op te zetten', aldus LTO-voorzitter vakgroep rundvee Ko Brooijmans.

tekst Alice Booij

Ko Brooijmans:
'Ons product moet onbesproken zijn en blijven'

Jan Willem Bongers:
'Kijken naar management-verbeteringen'

Jos Klessens:
'Investeren om in de toekomst overeind te blijven'

Een volle zaal en een ontevreden sfeer. Dat typeert de themabijeenkomsten 'Antibiotica terugdringen in de vleesveehouderij' die eind november en begin december door het Productschap Vee en Vlees gehouden werden. Ondanks dat vleesveehouders een dierdagdosering van slechts 1 scoren, zullen ze net als alle andere dierhouders in Nederland te maken krijgen met regelgeving rondom het antibioticagebruik. 'Het gebruik moet worden vermindert en resistentie moet zo veel mogelijk worden voorkomen. Men hijgt in onze nek om op te schieten', vertelde LTO-vakgroepvoorzitter roodvlees Ko Brooijmans. Het betekent voor vleesvee-

houders extra kosten en meer administratieve rompslomp. 'Antibiotica verminderen hoort bij de productie van veilig en gezond voedsel en professionalisering van de sector. Ons product moet onbesproken zijn en blijven.'

Samen met dierenarts

Vanaf 1 januari 2012 moeten ook vleesveehouders (vanaf vijf dieren) werken aan het antibioticagebruik. Het betekent een exacte administratie bijhouden van de behandelingen van dieren met antibiotica. De dierenarts voert deze gegevens in de computer in, waardoor een landelijke database ontstaat met gebruik per bedrijf, vergelijkbare bedrijven en een norm.

Samen met de dierenarts stelt de vleesveehouder bovendien een bedrijfsbehandelplan en een bedrijfsgezondheidsplan op. 'Bij het bedrijfsbehandelplan schrijven we precies op hoe zieke dieren te behandelen. Dat dient als leidraad', aldus dierenarts Jan Willem Bongers, die tekst en uitleg gaf over de praktische invulling van de wetgeving. Het streven is eerste- en tweedekeusmiddelen op te nemen in dit plan. Het betekent ook dat middelen zoals Cobactan, Baytril en Excenell zo veel mogelijk vermeden moeten worden, omdat het derdegeneratie-antibiotica betreft en omdat ze met name problemen opleveren bij de resistentieontwikkeling in de huma-

ne gezondheidszorg. 'Je kunt de inzet van derdegeneratie-antibiotica vergelijken met het bestrijden van een mug in je slaapkamer. Je belt dan niet de gemeentereiniging.' Bij het bedrijfsgezondheidsplan wordt juist beschreven hoe je de dieren zo gezond mogelijk kunt houden. Dat kan door het verminderen van de infectiedruk en het verhogen van de weerstand, het gaat dan vooral over management en voeding. Naast het bijhouden van deze plannen is de een-op-eenrelatie tussen dierenarts en vleesveehouder ook een verplichting. 'Het liefst met een geborgde dierenarts', aldus Bongers.

Kans voor IKB

Voor vleesveehouders betekent antibiotica minderen extra kosten door de inzet van de dierenarts. Daarnaast zal de regelgeving ook gecontroleerd worden, onder andere met controle in de database van de gebruikte antibiotica en een bedrijfsinspectie. Door mee te doen met een vrijwillig kwaliteitssysteem, zoals QRund of IKB-Rund, en het inzetten van een geborgde dierenarts, betekent het eens per twee jaar een bedrijfscontrole die een kleine honderd euro gaat kosten.

Jos Klessens van de Centrale Organisatie voor de Vleessector (COV) gaf aan dat een verantwoord antibioticagebruik van belang is voor de afzet. 'Daarmee investeer je om in de toekomst overeind te blijven.' De retail vraagt om deze informatie. 'Het is de uitdaging om meerwaarde eraan te koppelen met een IKB-systeem.'

Ko Brooijmans onderschreef dit van harte. 'Het IKB is een kerstboom die we samen verder kunnen aankleden.' |